

יום א', ב' באדר תשס"א (25 בפברואר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים יאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

שבוע טוב!

משנכנס אדר מרבים בשמחה! - חודש אדר הוא האחרון (ה-12) בחודשי השנה למניין יציאת מצרים, והוא החודש ה-6 למניין בריאת העולם. מזלו של החודש – **דגים** – לפי שבחודש זה הדגים שבנהרות ושבאגמים פרים ורבים. טעמים נוספים: מזל 'דגים' הוא מזל של ברכה, מפני שהדגים מכוסים מן העין ואין העין הרעה שולטת בהם; אין הקללה שורה בדגים לעולם. אפילו במי המבול לא מתו הדגים כיוון שלא השחיתו את דרכם; והדגים אינם מזדווגים אלא לבני מינם בלבד. ואף מזלם של ישראל עלה בחודש זה, לפי שנמשלו ישראל לדגים. מה הדגים חיים במים, אף ישראל כל חייהם (חיותם) בתורה שנמשלה למים. [ספר התודעה]

§§§

תאריך עברי: (דבר למחשבה מתוך פרשת השבוע, "**משפטים**", שאותה קראנו השבת...) איזו רשות עושה את קידוש השם הגדול ביותר במדינה? היה נוהג הרב צבי יהודה הכהן קוק זצ"ל לציין, "לא משרד הדתות ואף לא הרבנות הראשית, אלא... רשות הדואר! יום יום היא מכריזה ומפרסמת ברחבי העולם באמצעות חותמת הדואר, שהעולם אינו קדמון, אלא נברא על-ידי הקב"ה לפני 5761 שנים." המשתמש בתאריך הלועזי מונע איפוא קידוש השם, אבל יש במעשה זה גם משום איסור.

נאמר בפר' "משפטים": "**ושם אלוהים אחרים לא תזכירו...**" [שמות כ"ג 13] חכמינו למדו מכאן שלא להעניק כל חשיבות לעבודה-זרה... הדבר אסור בין בפה ובין בכתב, וכשמציין אדם את השנה במספר 2001, הרי הוא מעניק בכך חשיבות להולדת אותו האיש שיצר דת שהיא עבודה-זרה.

עוד איסור כרוך בכך: "**ובחוקותיהם לא תלכו.**" [ויקרא י"ח 3] מחלוקת היא אם איסור זה הוא לחקות את הגויים במנהגים שמקורם בעבודה-זרה, גם אם יש בהם טעם ותועלת, או שהמנהג מותר אם יש בו תועלת, ואף אילולא נהגו בו הגויים – היינו אנו נוהגים כך. לכאורה, שימוש בתאריך אחיד בעולם כולו יש בו טעם ותועלת; מה עוד שיש המערערים על ההנחה שיסוד התאריך הוא בשנת לידתו של אותו האיש. [הערת העורך: אינני מבין את ההרהור האחרון הזה – בעברית אנו מחלקים את התאריכים בין לפני ספירת הנוצרים לבין אחרי; מה כל שכן בלועזית שמשתמשים הגויים בראשי התיבות B.C. או A.D. שמתייחסים באופן מובהק לאותו איש...] לא רק ציון השנה הוא בעייתי, אלא גם ציון החודשים ינואר, פברואר וכו' מעורר שאלות. חלק מהם הוא שם של עבודה-זרה ממש (מרץ/מרס, למשל – אליל המלחמה היווני). אמנם גם השם "תמוז" שלנו הוא ע"ש אליל שהיה בבבל, אך לגביו ביאר הרמב"ן שהשימוש בשם זה (כמו בשמות יתר החודשים) בא כדי להזכיר את העלאתינו מבבל ע"י הקב"ה. האם ינואר, פברואר וכו' באו כדי להזכירנו את חסדי ה' עמנו ביציאתנו מאירופה ומיתר הגלויות בדור שלנו? הרוצה להימנע מהשימוש בשמות האלילים לציון הזמן יעדיף אולי את ציון סדרם של החודשים במספרים, וזהו המנהג הנפוץ ביותר בארץ היום. אבל... אז הרי נאמר "**החודש הזה** [=ניסן] **לכם ראש חודשים, ראשון הוא לכם לחודשי השנה**" [שמות י"ב 2]. ציונו של פברואר כחודש השני, הוא לכאורה ביטול מצוות-עשה זו.

כמה פשוט יותר לברוח מכל הבעיות ההלכתיות הללו, ועוד לקדש שם שמיים ברבים, ולציין את תאריך היום בשמו העברי: **ב' באדר תשס"א** – לפני 5761 שנה ברא הקב"ה את עולמנו. ומכל מקום – **הלכה למעשה**, פוסק הרב מרדכי אליהו (ואחרים): **אם צריך**

יום נעים (עם תפילה לפדיון שבויי ישראל...)

יום א', ב' באדר תשס"א (25 בפברואר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

לכתוב תאריך לועזי – עדיף לכתוב תאריך עברי ולידו, בסוגריים, תאריך לועזי.
(וכך מנהגינו בדף היומי שלנו)
[עלון השבת, "שבת בשבתו" – פר' משפטים תשס"א]

יום נעים (עם תפילה לפדיון שבויי ישראל...)

למעוניינים לקבל את הדף, נא התקשרו לטל. 08 - 6432843 (מרדכי)